

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Αποφάσεως
1728/2015
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ηλιάνα Ζαμανίκα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίστηκε μετά από κλήρωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3327/2005.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 9.2.2015, χωρίς την σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1)του Μιχαήλ και 2)του Μωυσή, κατοίκων αμφοτέρων Αττικής, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν στο Δικαστήριο από τον πληρεξούσιο Δικηγόρο τους Πλατίτσα Κωνσταντίνο.

Της καθ'ης η αίτηση: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία <<.....>>, με έδρα στην Αθήνα, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία εκπροσωπήθηκε στο από τον πληρεξούσιο Δικηγόρο της Λαδά Δημήτριο.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 24.11.2014 αίτησή τους, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 131171/14866/2014, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 9.1.2015 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, και εκφωνήθηκε από το οικείο έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Κατά τη διάταξη του άρθρου 731 ΚΠολΔ, το Δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή ορισμένης πράξης από εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, ενώ κατά την διάταξη του άρθρου 732 του ίδιου Κώδικα, το Δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο και κάθε μέτρο, που κατά τις περιστάσεις είναι κατά την κρίση του πρόσφορο για την εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 692 παρ.4 ΚΠολΔ, τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος, του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή

η διατήρηση. Με τη διάταξη αυτή τίθεται απαγορευτικός κανόνας, δεσμευτικός για το Δικαστήριο, ο οποίος έχει εφαρμογή και στο ασφαλιστικό μέτρο της ρύθμισης κατάστασης, το οποίο δεν διαφέρει κατά τον σκοπό του από τα άλλα ασφαλιστικά μέτρα, αφού και αυτό συνδέεται τελολογικά με κάποιο δικαίωμα, που πρέπει να προστατευθεί προσωρινά, για την αποτροπή δημιουργίας, έως την περάτωση της κύριας διαγνωστικής δίκης, αμετάκλητων καταστάσεων, που θα μπορούσαν να ματαιώσουν τον πρακτικό σκοπό της δίκης αυτής. Η διακριτική ευχέρεια, που δίνει το άρθρο 732 ΚΠολΔ στο Δικαστήριο, δεν αποτελεί εξαίρεση στον απαγορευτικό κανόνα του άρθρου 692 παρ.4 ΚΠολΔ, αλλά ο τελευταίος αποτελεί οριοθέτηση της παρεχόμενης στο Δικαστήριο, με το άρθρο 732, διακριτικής ευχέρειας. Οι παραπάνω διατάξεις απηχούν τις βασικές αρχές του δικαίου των ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με τις οποίες η προσωρινή δικαστική προστασία πρέπει α) να μην ταυτίζεται με το αντικείμενο της οριστικής δικαστικής προστασίας, αλλά να διαφέρει και να υπολείπεται από αυτό και β) να μη δημιουργεί αμετάκλητες καταστάσεις που δεν μπορούν να ανατραπούν όταν ανακληθεί η σχετική απόφαση ασφαλιστικών μέτρων ή διαγνωστεί στην κύρια δίκη με ισχύ δεδικασμένου η ανυπαρξία του δικαιώματος που εξασφαλίστηκε, ώστε να μη ματαιώνεται ο πρακτικός σκοπός της κύριας δίκης, οι αρχές δε αυτές έχουν εφαρμογή και στις περιπτώσεις που ρυθμίζεται προσωρινά η κατάσταση με ασφαλιστικά μέτρα (ΜΠΑ4700/2600, ΜΠΡοδ 2101/2005, ΝΟΜΟΣ, ΜΠΑ 8594/2001, ΕπΔικΠολ2001.229, ΜΠΑ 5801/2001, Δ 33.1149, ΜΠΠειρ 2524/1999, ΕΛΔ 40.1627, ΜΠΑ 10691/1998).

Στην προκειμένη περίπτωση, οι αιτούντες εκθέτουν ότι στις 19.6.2007 συνήψαν με την καθ'ης την υπ' αριθ. 4205491115 σύμβαση τοκοχρεολυτικού δανείου, σε συνάλλαγμα CHF 169.000 ελβετικών φράγκων, στην οποία ο πρώτος αιτών συμβλήθηκε ως δανειολήπτης, η δε δεύτερη ως εγγυήτρια. Ότι στην ανωτέρω σύμβαση περιλαμβάνονται καταχρηστικοί Γενικοί Όροι Συναλλαγών (ΓΟΣ), για τους οποίους η καθής ουδέποτε τους ενημέρωσε επαρκώς ως όφειλε, κατά τρόπο ώστε να κατανοήσουν σαφώς, ως καταναλωτές, τις οικονομικές συνέπειες και μεταβολές που συνεπάγονταν οι όροι της άνω δανειακής σύμβασης σε ξένο νόμισμα (ελβετικό φράγκο), με αποτέλεσμα να μην έχουν καταλάβει ότι η καθής υπολόγιζε την οφειλή τους από την άνω σύμβαση σε νόμισμα ελβετικού φράγκου και συγκεκριμένα με βάση το ποσό των 169.000 ελβετικών φράγκων και όχι με βάση το ποσό των 102.551,318 ευρώ που εκταμιεύθηκε. Ότι καταχρηστικά και ενάντια στα συναλλακτικά ήθη η καθής, δυνάμει του 14^{ου} ότου της άνω δανειακής σύμβασης, μετακύλησε τον συναλλαγματικό κίνδυνο σε αυτούς. Ότι η αποπληρωμή του άνω δανείου είχε συμφωνηθεί σε 180 μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, οι οποίες υπολογίζονταν σε ελβετικά φράγκα με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο και ειδικότερα, α) για το πρώτο έτος αποπληρωμής 2,62% ετησίως, συμπεριλαμβανομένης της νόμιμης εισφοράς του Ν.128/75(Α' 178), β) για τα επόμενα 4 έτη αποπληρωμής 3,82% ετησίως, συμπεριλαμβανομένης της άνω εισφοράς και γ) κυμαινόμενο για την υπολειπόμενη διάρκεια μέχρι τη λήξη του συμβατικού χρόνου εξυπηρέτησης του δανείου που θα ισούται με επιτόκιο LIBOR ελβετικού φράγκου μηνιαίας διάρκειας (επιτόκιο αναφοράς), στρογγυλοποιημένο στα τρία δεκαδικά ψηφία, όπως αυτό καθορίζεται δύο εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία έναρξης της περιόδου εκτοκισμού κάθε δόσης, προσαυξημένο κατά περιθώριο 1,00%, συμπεριλαμβανομένης και της άνω εισφοράς. Ότι το ανωτέρω περιθώριο συμφωνήθηκε ότι θα παρέμενε σταθερό για όλη τη διάρκεια του δανείου, ενώ το επιτόκιο θα μεταβάλλονταν μηνιαία με βάση το άνω συμφωνημένο επιτόκιο αναφοράς, όπως αυτό θα εμφανιζόταν στην αντίστοιχη σελίδα του Reuter Libor 02. Ότι εξαιτίας των ανωτέρω όρων, οι μηνιαίες δόσεις του κεφαλαίου του δανείου αυξάνονταν συνεχώς και ειδικότερα το 2007 αυτές ανέρχονταν κατά μέσο όρο στο ποσό των 450 ευρώ, το 2008 στο ποσό των 480 ευρώ, το 2009 στο ποσό των 500 ευρώ, το 2010 στο ποσό των 580 ευρώ, το 2011 στο ποσό των 700 ευρώ, το 2012 στο ποσό των 770 ευρώ, το 2013 στο ποσό των 780 ευρώ, το 2014 στο ποσό των 795 ευρώ και κατά το χρόνο συζήτησης της κρινόμενης αίτησης (2/2015) στο ποσό των 895 ευρώ, γεγονός το οποίο οφείλεται

στο ότι η συναλλαγματική ισοτιμία ευρώ-ελβετικού φράγκου έχει πλέον διαμορφωθεί στο 1,21430 (ενώ κατά την εκταμίευση του δανείου τον Ιούλιο του 2011 ήταν 1,64010). Ότι μέχρι και την 11.7.2014 εξυπηρετούσαν κανονικά το παραπάνω δάνειο, έχοντας καταβάλει για κεφάλαιο 47.646,26 ευρώ, για τόκους 17.282,24 ευρώ και συνολικά το ποσό των 64.928,50 ευρώ. Ότι παρά τις ανωτέρω συνεχείς καταβολές το κεφάλαιο του δανείου, στις 11.7.2014 αντί να ανέρχεται στο υπόλοιπο ποσό των 54.905,05 ευρώ, όπως οι ίδιοι εκτιμούσαν βάσει των εμπρόθεσμων καταβολών τους, αυτό ανερχόταν στο εξωφρενικό ποσό των 80.887,54 ευρώ, πλέον των αντίστοιχων τόκων, γεγονός για το οποίο δεν ενημερώθηκαν από την καθ'ης παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις τους. Ότι αποτέλεσμα των ανωτέρω είναι η οφειλή τους προς την καθ'ης να ανέρχεται στο παραπάνω ποσό, ήτοι περίπου στο αρχικό κεφάλαιο του δανεισμού τους και το οποίο λόγω των ανωτέρω όρων της σύμβασης δανείου και της άρνησης της καθ'ης να προβεί σε οποιαδήποτε νέα ρύθμιση, θα συνεχίσει να αυξάνεται ραγδαία. Ότι παρά το γεγονός ότι η καθ'ης γνώριζε την πορεία του ευρώ έναντι του ελβετικού φράγκου και του συναλλαγματικού κινδύνου που θα απέρρευε από την εξέλιξη αυτή, δεν φρόντισε, ως όφειλε, να αντισταθμίσει τον ανωτέρω κίνδυνο (π.χ με πιστωτικά παράγωγα ή αντίστοιχες ασφάλειες, συμφωνίες ανταλλαγής συναλλάγματος κλπ), ενώ η ίδια είχε αντισταθμίσει τον συναλλαγματικό κίνδυνο που είχε αναλάβει η ίδια, κατά τους αναλυτικά αναφερόμενους στην αίτησή τους τρόπους. Ότι από τον Ιανουάριο του 2014 ο πρώτος εξ αυτών (μηχανολόγος μηχανικός) είναι άνεργος, ενώ η δεύτερη (οικοκυρά) δεν είχε ποτέ εισόδημα από εργασία και ως εκ τούτων, λόγω της ανωτέρω απρόβλεπτης μεταβολής των συνθηκών, αλλά και της τεράστιας οικονομικής κρίσης που πλήττει τη χώρα μας, αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα οικονομικής ρευστότητας και αδυνατούν πλέον να αποπληρωσουν το άνω δάνειο καταβάλλοντας την παραπάνω δόση των 895 ευρώ. Ότι γι'αυτό το λόγο καταβάλουν στον τηρούμενο για την εξυπηρέτηση του άνω δανείου λογαριασμό, κάθε μήνα, μειωμένα χρηματικά ποσά, στα πλαίσια των οικονομικών τους δυνατοτήτων, οι οποίες είναι ελάχιστες δεδομένου ότι πλέον έχουν καταφύγει σε ιδιωτικό δανεισμό για να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες της καθημερινής τους διαβίωσης. Με βάση τα ανωτέρω, επικαλούμενοι τις διατάξεις των άρθρων 281, 288,388 ΑΚ και την ακυρότητα όρων της άνω δανειακής σύμβασης, ζητούν, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση και επικείμενο κίνδυνο, να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, που έχει δημιουργηθεί από την ανωτέρω συμπεριφορά της καθ'ης και ειδικότερα, α) να κηρυχθεί προσωρινά άκυρος ο 14^{ος} όρος της άνω δανειακής σύμβασης, β) να πληρωθεί προσωρινά το κενό που θα δημιουργηθεί στην άνω δανειακή σύμβαση από την αναγνώριση της ακυρότητας των προσβαλλόμενων όρων σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 200 ΑΚ και να υποχρεωθεί η καθ'ης να υπολογίσει την επίδικη δανειακή σύμβαση από την εκταμίευση και μέχρι και την εξόφληση με βάση την ισοτιμία που ίσχυε μεταξύ των δύο νομισμάτων κατά το χρόνο της εκταμίευσης (1,64580), γ) να αναγνωριστεί προσωρινά ότι η άνω δανειακή σύμβαση λειτουργεί ως σύμβαση δανείου ποσού 102.551,318 ευρώ, εκταμιευθέντος την 17.9.2007, το οποίο ποσό αποτελεί και το κεφάλαιο το οποίο οφείλουν στην καθ'ης, δ) να αναγνωριστεί προσωρινά ότι έχουν καταβάλει στην καθ'ης τα προαναφερόμενα ποσά (για κεφάλαιο και τόκους) και ότι το άληκτο κεφάλαιο του δανείου ανέρχεται στο ποσό των 54.908,058 ευρώ, ε) να καθοριστεί προσωρινά η μηνιαία δόση του ανωτέρω δανείου στο ποσό των 571 ευρώ, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της ασκηθείσας κύριας αγωγής τους. Επίσης, ζητούν να απειληθεί σε βάρος των καθ'ων χρηματική ποινή 500 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας, ως μέσο εκτέλεσης αυτής και να επιβληθούν σε βάρος της τα δικαστικά τους έξοδα.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρου 683παρ.1 ΚΠολΔ), κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686επ.ΚΠολΔ). Είναι νόμιμη, όσον αφορά στο υπό στοιχ.(ε) αίτημά της, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 731,732, 945 παρ.1 ΚΠολΔ, ενώ κατά τα λοιπά, υπό στοιχεία (α) έως και (δ),

αιτήματά της κρίνεται απορριπτέα ως μη νόμιμη, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη νομική σκέψη της παρούσας, καθόσον η παραδοχή αυτών θα οδηγούσε σε πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος των αιτούντων και σε δημιουργία αμετάκλητων καταστάσεων (νέοι όροι σε σύμβαση τοκοχρεολυτικού δανείου σε συνάλλαγμα (ελβετικά φράγκα), μετατροπή της σύμβασης σε άλλο νόμισμα (ευρώ), αναγνώριση υπολοίπου οφειλής σε νέο νόμισμα κλπ), πριν την εκδίκαση της κύριας αγωγής τους. Κατά το μέρος, όμως, που κρίθηκε νόμιμη η υπό κρίση αίτηση, πρέπει να ερευνηθεί και κατ'ουσίαν.

Από την εκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων, και, αντίστοιχα, και των εγγράφων, που προσκομίζουν οι διάδικοι, είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, πιθανολογούνται τα ακόλουθα πραγματικά γεγονότα: Ο πρώτος αιτών, στις 19.6.2007, συνήψε με την καθ'ης Τράπεζα την υπ'αριθμ. 4205491115 σύμβαση τοκοχρεολυτικού δανείου, σε συνάλλαγμα CHF 169.000 ελβετικών φράγκων, στην οποία συμβλήθηκε ως εγγυήτρια η δεύτερη των αιτούντων, με σκοπό την επισκευή της κύριας κατοικίας τους, που βρίσκεται στο Αττικής. Το ανώτερο δάνειο εκταμιεύθηκε τμηματικά, στις 9.7.2007, 16.7.2007, 14.8.2007 και 17.9.2007 και συνολικά οι αιτούντες έλαβαν, με βάση την ισοτιμία ευρώ-ελβετικού φράγκου, το συνολικό ποσό των 102.551,318 ευρώ. Η αποπληρωμή του άνω δανείου συμφωνήθηκε σε 180 μηνιαίες τοκοχρεολυτικές δόσεις, οι οποίες υπολογίζονται σε ελβετικά φράγκα με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο και ειδικότερα, α) για το πρώτο έτος αποπληρωμής 2,62% ετησίως, συμπεριλαμβανομένης της νόμιμης εισφοράς του Ν.128/75 (Α'178), β) για τα επόμενα 4 έτη αποπληρωμής 3.82% ετησίως, συμπεριλαμβανομένης της άνω εισφοράς και γ) κυμαινόμενο για την υπολειπόμενη διάρκεια μέχρι τη λήξη του συμβατικού χρόνου εξυπηρέτησης του δανείου, που ισούται με το επιτόκιο LIBOR ελβετικού φράγκου μηνιαίας διάρκειας (επιτόκιο αναφοράς), στρογγυλοποιημένο στα τρία δεκαδικά ψηφία, όπως αυτό καθορίζεται δύο εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία έναρξης της περιόδου εκτοκισμού κάθε δόσης, προσαυξημένο κατά περιθώριο 1,00%, συμπεριλαμβανομένης και της άνω εισφοράς. Περαιτέρω, συμφωνήθηκε ότι το ανωτέρω περιθώριο θα παρέμενε σταθερό για όλη τη διάρκεια του δανείου, ενώ το επιτόκιο θα μεταβάλλονταν μηνιαία με βάση το άνω συμφωνημένο επιτόκιο αναφοράς, όπως αυτό θα εμφανιζόταν στην αντίστοιχη σελίδα του Reuter Libor 02. Εξαιτίας των ανωτέρω όρων πιθανολογήθηκε ότι οι μηνιαίες δόσεις του κεφαλαίου του δανείου αυξάνονταν συνεχώς και ειδικότερα το 2007 αυτές ανέρχονταν κατά μέσο όρο στο ποσό των 450 ευρώ, το 2008 στο ποσό των 480 ευρώ, το 2009 στο ποσό των 500 ευρώ, το 2010 στο ποσό των 580 ευρώ, το 2011 στο ποσό των 700 ευρώ, το 2012 στο ποσό των 770 ευρώ, το 2013 στο ποσό των 780 ευρώ, το 2014 στο ποσό των 795 ευρώ και κατά το χρόνο συζήτησης της κρινόμενης αίτησης στο ποσό των 895 ευρώ, γεγονός το οποίο οφείλεται στο ότι η συναλλαγματική ισοτιμία ευρώ-ελβετικού φράγκου έχει πλέον διαμορφωθεί στο 1,21430, ενώ κατά την εκταμίευση του δανείου τον Σεπτέμβριο του 2011 ήταν 1,64580. Οι αιτούντες, μέχρι και την 11.7.2014, πιθανολογήθηκε ότι εξυπηρετούσαν κανονικά το παραπάνω δάνειο (γεγονός το οποίο συνομολόγησε και η καθ'ης), οπότε εμφάνισαν καθυστέρηση στην καταβολή της προαναφερόμενης δόσης, με αποτέλεσμα, κατά τη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης, το υπόλοιπο του δανείου να ανέρχεται στο ποσό των 80.000 ευρώ, περίπου, πλέον των αντίστοιχων τόκων. Η ως άνω καθυστέρηση, η οποία αφορά σε μέρος της άνω μηνιαίας δόσης και όχι στο σύνολο αυτής, οφείλεται στην έλλειψη οικονομικής ρευστότητας των αιτούντων, που παρουσιάστηκε μετά την απόλυση του πρώτου αιτούντος, μηχανολόγου μηχανικού, από την εργασία του, τον Ιανουάριο του 2014, ενώ η δεύτερη αιτούσα (οικοκυρά) δεν είχε ποτέ εισόδημα από εξωτερική εργασία. Λόγω, δε, της μεγάλης οικονομικής κρίσης της χώρας μας, ο πρώτος αιτών δεν έχει βρει εργασία, ούτε πιθανολογείται ότι θα βρει σύντομα, με αποτέλεσμα τον ραγδαίο περιορισμό των μηνιαίων εσόδων της οικογένειάς του, τα οποία πιθανολογήθηκε ότι προέρχονται αποκλειστικά από την εργασία της κόρης του, η οποία εργάζεται

ως δημόσια υπάλληλος (ο γιος του είναι επίσης άνεργος), αλλά και από ιδιωτικό δανεισμό. Για την ανωτέρω δυσχερή οικονομική τους κατάσταση, οι αιτούντες πιθανολογήθηκε ότι ενημέρωσαν άμεσα την καθ'ης η αίτηση, προφορικά και εγγράφως και ζήτησαν κατ'επανάληψη την ευνοϊκότερη ρύθμιση των όρων της άνω δανειακής σύμβασης, προκειμένου να μπορέσουν να προβούν στην αποπληρωμή της οφειλής τους. Πλην όμως, η καθ'ης πρότεινε για την αποπληρωμή του δανείου σε 27 έτη, με την αύξηση του επιτοκίου κατά 2%, επί κεφαλαίου 80.000 ευρώ περίπου, γεγονός το οποίο δεν έγινε αποδεκτό από τους αιτούντες, καθώς οι τελευταίοι αμφισβητούν το ύψος του άληκτου κεφαλαίου. Παρά, δε, τη μη εξευρέση κοινής αποδεκτής ρύθμισης για την αποπληρωμή του ως άνω δανείου, οι αιτούντες συνέχισαν να καταβάλουν στον λογαριασμό, που τηρείται στην καθ'ης για την εξυπηρέτηση της άνω δανειακής σύμβασης, μέρος της προαναφερόμενης μηνιαίας δόσης, ήτοι κατέβαλαν οποίο χρηματικό ποσό μπορούσαν κάθε μήνα, στα πλαίσια των οικονομικών τους δυνατοτήτων, δεδομένου ότι και οι ίδιοι επιθυμούν και προσπαθούν συστηματικά να αποπληρώσουν την οφειλή τους προς την καθ'ης, ενώ δεν αρνούνται να προβούν σε οποιαδήποτε ρύθμιση που προταθεί από τους υπεύθυνους αυτής, χωρίς δυσμενέστερους όρους από αυτούς περιέχονται στην υφιστάμενη δανειακή σύμβαση, στην οποία όμως να μπορέσουν να ανταποκριθούν, χωρίς να διακινδυνέψουν την καθημερινή αξιοπρεπή τους διαβίωση. Πρέπει, δε, να σημειωθεί ότι οι συνεχείς καταβολές των αιτούντων προς την καθ'ης για την ανωτέρω αιτία (έστω και τμηματικές), υπολογίζονται συνεχώς στους προαναφερόμενους τόκους, με αποτέλεσμα να μην αποπληρώνεται καθόλου το κεφάλαιο, το οποίο αυξάνεται με ραγδαίους ρυθμούς, γεγονός που καθιστά αδύνατη την αποπληρωμή του δανείου. Η ανωτέρω συμπεριφορά της καθ'ης, που δεν συμβαδίζει με τις συστάσεις του νομοθέτη (Μ.3869/2010) και την πρόθεση της πολιτείας για εξεύρεση πραγματικής λύσης για την ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων προσώπων (φυσικών και νομικών), τα οποία έχουν την προαίρεση να πληρώσουν τις οφειλές τους και το αποδεικνύουν έμπρακτα με την καταβολή έστω και μειωμένων χρηματικών ποσών, στα πλαίσια των πραγματικών και αποδεδειγμένων οικονομικών τους δυνατοτήτων, έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία δυσχερούς και επισφαλούς οικονομικής κατάστασης στους αιτούντες και στην οικογένειά τους, η οποία εγκυμονεί σοβαρό κίνδυνο για τη μη δυνατότητα τόσο της πλήρους αποπληρωμής του δανείου, δεδομένου ότι κάθε ποσό που καταβάλλεται υπολογίζεται στους τόκους και ποτέ στο κεφάλαιο, όσο και της μη καταβολής της μηνιαίας δόσης στον τηρούμενο για την εξυπηρέτηση της άνω δανειακής σύμβασης λογαριασμό, γεγονός το οποίο θα έχει ως συνέπεια την καταγγελία της σύμβασης εκ μέρους της καθ'ης και την αναγγελία των αιτούντων στο διατραπεζικό σύστημα Τειρεσίας. Ως εκ τούτων, συντρέχει η επείγουσα περίπτωση και πρέπει να διαταχτεί το αιτούμενο, υπό στοιχείο (ε), ασφαλιστικό μέτρο, για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, εφόσον οι αιτούντες, εξακολουθήσουν να καταβάλουν στον καθ'ης κάθε ημερολογιακό μήνα το ποσό των 570 ευρώ, γενομένης εν μέρει δεκτής της κρινόμενης αίτησης ως βάσιμης κατ'ουσίαν. Πρέπει, δε, να σημειωθεί ότι η ίδια η καθ'ης συνομολογεί ότι λόγω της εξυπηρέτησης του δανείου, έστω και με τον πλημμελή τρόπο που προαναφέρθηκε και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι αιτούντες καταβάλουν πραγματική προσπάθεια αποπληρωμής αυτού, δεν έχει προβεί μέχρι σήμερα σε καταγγελία της ένδικης δανειακής σύμβασης. Το ανωτέρω ποσό των 570 ευρώ υπολογίζεται με βάση τις οικονομικές δυνατότητες των αιτούντων, δεδομένου ότι οι ίδιοι προτείνουν το άνω ποσό, και όχι με βάση το άληκτο κεφάλαιο του δανείου τους, όπως οι αιτούντες το υπολογίζουν στο ποσό των 54.905,058 ευρώ, καθώς δεν πιθανολογήθηκε το ακριβές ποσό αυτού και το οποίο αποτελεί σε κάθε περίπτωση αντικείμενο της κύριας αγωγής. Τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, κατόπιν σχετικού αιτήματός τους, θα επιβληθούν σε βάρος της καθ'ης, μειωμένα όμως λόγω της μερικής παραδοχής της αίτησης (άρθρα 178 παρ,1 και 191 παρ,2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Καθορίζει προσωρινά τη μηνιαία δόση για την εξυπηρέτηση της υπ'αριθ.4205491115/2007 σύμβασης τοκοχρεωλυτικού δανείου σε συνάλλαγμα (ελβετικό φράγκο), στο ποσό των 570 ευρώ, απαγορεύοντας προσωρινά την καταγγελία της άνω σύμβασης από την καθ'ης, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασηθείσας από 1.9.2014 κύριας αγωγής των αιτούντων.

Επιβάλλει σε βάρος της καθ'ης μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, το οποίο ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεφρίαση στο ακροατήριο του, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι τους, στην Αθήνα, στις 6-3-2015.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(για τη δημοσίευση)

Ηλιάνα Ζαμανίκα